

Hüüdja Hääl

Juuli 2019

Jumala Sõna kuukiri

Keda iganes mina armastan,
neid kõiki ma noomin ja
karistan. Ole siis innukas ja
paranda meelt! Ilm 3:19

***„Kui me oma patud tunnistame, on tema
ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie
patud ja puhastab meid kogu ülekohtust.”***

(1Jh 1:9).

Rõõmustage, taevad ja rõõmusta, maa! Patuse armu saamine on nüüd kooskõlas jumaliku õigusega. Kui see nii poleks, ei saaks ma püsida usus Jumala armusse, vaid alati mõtleksin, et Jumal peab olema väsinud minu ääretutest pattudest. Jumal on korraldanud asja nii, et õigus ise nõuab meie armu andmist. Sest poleks õige kahte korda tasuda samu võlgu. Kui meie patud on Kristuse verega heastatud, siis ei nõuta meilt võlga nii kaua, kui Jumal on õiglane ega hülga seda lunamaksu, mida ta ise on määranud meie pattude eest.

CARL OLOF ROSENIUS

SISU

R. Schlaepfer. LÄKITUS	
LAODIKEIA KOGUDUSELE.....	3
Fr. Mangs. RAHVAS	
ÄRKAMAS IX.....	8
G. Wilkerson. ARMASTUSE	
RISTIMINE.....	16
M. Vilponen. AZUSA.....	208-216
St. George. OTSIGE JUMALA	
PALET.....	27
AED.....	34

Hüüdjä Hääl

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 7 (370) 2019.
Kolmekümnes aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÖLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdjä Hääl
a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

JUULI

Nr 7 (370)

2019

Ilmutuse raamatu seitse kogudust

Läkitus Laodikeia kogudusele

Kogudus hiljuti välja kaevatud Laodikeia linnas on viimane seitsmest, kellele Jeesus sõnastas kirja Ilmutuse raamatu 2. ja 3. peatükis.

Veel mõni aasta tagasi oli kogu see paik täielikult kaetud pinnasega, kuid arheoloogid Itaaliast on korraldanud siin mahukaid väljakaevamisi.

Linn paiknes platool, millelt avanes vaade orgu. See iseloomustab selle elanike hoiakut. Nad vaatasid teistele ülalt alla otsekui katusekorruselt.

Laodikeia oli rikas. See

paiknes tähtsa kaubatee kõrval. Peatänavat ääristasid kauplused. See oli tulvil müüjaid ja ostjaid.

Linn oli tehniliselt eesrindlik. Paljudes majades oli veesüsteem. Vesi juhti kohale kaugelt vee säilitamise keskusesse, kust vesi jagati kodudesse torustiku abil. Torustikke on säilinud tänaseni.

Riidetööstus õitses. Linn oli moekeskuseks nii nagu New York või Pariis. See oli tuntud musta villa poolest.

Linna meditsiinikooli, eriti selle silmaravi alaseid teadmisi, hinnati kõrgelt.

Laodikeias oli kaks suurt vabaaja keskust: massiivsed 12000 ja 8000 kohalised teat-

rid. Sageli oli rikastes linnades üks teater. Miks oli Laodikeias neid kaks?

Seal pidi olema nii palju meelelahutust, et igal õhtul oli valikuvõimalus: kas külastada kontserti või etendust? Laodikeias oli alati ajaviidet.

Rooma ajaloolase Cicero järgi oli see ka panganduskeskus. Paljude tänaste pangatoimingute alged võeti kasutusele Laodikeias. Linna oli koondunud rikkust ja õppeasutusi. See oli mõjuvõimas ja tähtis linn.

Rikkad elasid suurtes kodudes, millest allpool paiknes muu maailm. Linn oli enesekindel. See oli oma aja Beverly Hills, Manhattan või Woodside. See oli väga tähtis ja strateegiline asukoht kogudusele. See oli nagu oma aja Wall Street.

Mis on Kristuse sõnad kogudusele?

Ja Laodikeia koguduse inglile kirjuta: Nõnda ütleb Aamen, ustav ja tõeline Tunnistaja, Jumala loomise Algu: Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või

kuum Aga nüüd, et sa oled leige ja mitte külm ega kuum, sülitatan ma su välja oma suust.

Et sina ütled: Ma olen rikas ja mul on rikkust küllalt ning mul ei ole puudu millestki - ning sa ei teagi, et sa oled vilets ja armetu ja vaene ja pime ja alasti -, siis ma annan sulle nõu osta minu käest tules proovitud kulda, et sa saaksid rikkaks, ning valgeid rõivaid, et end nendega riietada ja et ei saaks avalikuks sinu alastioleku häbi, ning silmasalvi võida silmi, et sa näeksid. Keda iganes mina armastan, neid kõiki ma noomin ja karistan. Ole siis innukas ja paranda meelt!

Ennäe, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning süüan õhtust temaga ja tema minuga.

Kes võidab, sellel ma lasen istuda koos minuga mu troonile, nagu minagi olen võitnud ning istunud oma Isaga tema troonile. Kellel kõrv on, see kuulgu, mida Vaim ütleb kogudustele!

Ilmutuse raamatu seitsmes kirjas lausus Jeesus tavapäraselt kogudusele julgustusi, kuid Laodikeia kogudusele ei olnud julgustust. Jeesusel on sellele üksnes noomitusi. Mis läks Laodikeias valesti?

Esmalt ta ütleb, et nad olid leiged. See viitab Laodikeia vee olukorrale. Meenuta, et see paikneb kõrgplatool. Probleemiks on, kuidas saada vett rikkasse Laodikeiasse. Selle pidi kohale toimetama torustiku abil.

Kahel Laodikeia lähilinnal ei olnud seda probleemi. Oru teisel pool on Hierapolis, tänane Pamukkale. Hierapolist oli õnnistatud rohkete allikatega, mille mineraalvesi oli +35 kraadi. Veel täna saab linna külastaja puhata ujula kuumades allikates, samuti nagu sel ajal, kui kiri Laodikeiale kirjutati.

Vesi langeb alla mäeküljelt ja moodustab lubjakivi lademeid, kauneid, valgeid, kivistunud koski, mis on teinud piirkonnast maailmapärandi vaatamisväärsuse. Valged mäeküljed paistavad kergesti oru teisele poole Laodikeiasse. Kindlasti olid laodikeialased kadedad Hiera-

polise elanikele nende kuuma vee pärast.

Mõne kilomeetri kaugusel paiknes Kolossa, kuhu voolas kaunist, kirkast, külma mägivett läbi aasta. Laodikeialased oli ehitanud veetorustiku, et tuua linna vett. Probleem oli selles, et jõudnud Laodikeiasse, oli kuum vesi leige, ja külm vesi oli ka leige. Laodikeias kurdeti pidevalt selle pärast, kui halb vesi seal oli.

Rääkides leigusest, viitas Jeesus linna olukorrale. See tähendab hoolimatust või väheaktiivsust evangeeliumi suhtes.

Veel öeldakse, et nad on vaesed. Laodikeialane ise arvas: „Ma olen rikas ega ole mul millestki puudust.” Tege-likult ütlesid nad nii Nerole aastal 60 pKr. Siis maavärin hävitas piirkonna linnad Hierapolise, Kolossa ja Laodikeia. Nero pakkus abi linnade taastamiseks. Laodikeia oli ainus, kes vastas Nerole: „Ei, tänan. Me ei vaja teie raha.”

Jeesus tsiteeris nende oma sõnu ja ütles: „Te ütlete Jumalale: „Ei, tänan. Me ei vaja Su abi. Saame ise hakkama.””

Laodikeialased olid nii rikkad, et nad valmistasid oma raha. Müntidel ei olnud keisri, vaid linna rikaste kujutised. Münte sellest ajastust on säilinud. Nendel on pildid Laodikeia elanikest. Nad ei vajanud enda arvates isegi Jeesust. Rikkuse tajumine välistas Jeesuse nende argipäeva elust.

Ta jätkab, et nad on alasti. Meenuta, et neil oli moekeskus kuulsa valge villa, puuvilla ja linase materjaliga. Jeesus ütleb, et kuigi nad on väliselt kaunilt rietatud, nägi ta neid vaimulikult alastiolevana. See osutab, et inimene näeb väliskesta, aga Jumal näeb südant.

Ta ütles samuti, et nad on pimedad. See tundus kindlasti ehmatav, sest linn oli tuntud oma silmasalvi poolest. Kui inimesel oli nägemisega probleeme, tulid nad Laodikeiasse arsti juurde hankima siin valmistatud silmasalvi.

Jeesus ütleb, et irooniline küll, piirkonnas otsitakse abi vaegnägemisele, kuid ometi esineb siin vaimulikku pimedust. Ei nähta oma olukorda. Välditakse tõsiasju.

Võib küsida, kas see kirjel-

dab ka meid. Kas oleme nagu laodikeialased? Kas me teeme kergelt elu, kauplemist ja küllust?

Vähemalt ise nõustun ma sellega. Mulle meeldib mugavus. Vahel on mulle ohuks, et minust saab vaimulikult leige, sest ma rõhutan liigselt oma mugavussoove. Vaimulik leigus on ohuks minule ja kõigile, kelle elu on hõlbus ja mugav.

See on väga ohtlik, sest innukus ja põlemine millelegi on tõeliselt tähtis. Ilma põlemiseta ei toimu arengut. Igasuguse tulemusliku missiooni aluseks on palav innukus. Samuti on vaja püsivuse, ohvrite, koguduste rajamise ja suhete taga innustuse sädet. Küsimus on, kuidas süüdata aktiivsust uuesti või kuidas püsida tulisena.

Räägime vaimuliku aktiivsuse taastamisest. Jeesus mainib siin kolme asja. Esmalt kutsub ta sõnastama oma väärtused uuesti. Mis on elu tõelised aarded?

„Ma annan sulle nõu osta minult...”

Ta rääkis neile tuttavas kauplemise keeles „osta

minult...” Mida? „Tules proovitud kulda, et sa saaksid rikkaks.”

Kulda puhastatakse tules. Jeesus ütleb, et mõned väärtused omandatakse üksnes kannatuse kaudu. Vahel isiklik kasv ja rikkus saavutatakse kannatuse, probleemide ja tule kaudu.

Siis käsib ta osta valged riided. Ilmutuse raamatus esindavad valged riided andestust ja puhtust. Ta viitab laodikeialaste riietumisele, öeldes, et nad vajavad temalt vaimulikult valgeid riideid.

Siis käsib ta osta silmasalvi, et nad näeksid. Nad vajasid Jumalalt vaimuliku tõelisuse eristamist, Jumala nägemust sellest, mis on väärtuslik.

Tony Campolo räägib varastest, kes mürdsid sisse kaubamajja. Nad ei varastanud midagi, üksnes vahetasid hinnasildid väiksemate vastu.

See oli laodikeialaste probleem. Polnud vale soovida kerget elu või rikkusi. Probleem oli, et nad hindasid neid üle. Jeesus ütleb: „Te annate maailmalikele asjadele liiga kõrge hinnalipiku. Lubage

mul avada teie silmad tõelisele rikkusele.”

Teiseks julgustab ta võtma vastu Kristuse korrigeerimist. Ta ütleb: „Keda iganes mina armastan, neid kõiki ma noomin ja karistan. Ole siis innukas ja paranda meelt!”

Ära mõtle, et see puudutab kedagi teist. Ära muretse teiste pärast, et tema on leige, tema väärtused on sassis. Mõtle oma olukorrale ja võta vastu Kristuse suunamine.

Kolmandaks: tule tagasi Jeesuse juurde. Ta ütleb tunnult: „Ennäe, ma seisan ukse taga ja koputan. Kui keegi kuuleb mu häält ja avab ukse, siis ma tulen tema juurde sisse ning söön õhtust temaga ja tema minuga.”

Seda salmi kasutatakse sageli mitte-usklike jaoks. Kuid kellele on see tegelikult suunatud?

Kogudusele, usklikele. Ta käskis avada südame ja elu temale. Lahendus vaimulikule leigusele ei ole usuliste kohustuste nimekiri või käsumeelne juhis. Lahendus on koos söömine, lähedane suhe Jeesusega. Ta ütleb: „Luba mind oma kaunisse laodikeia-lossi.”

Ma küsin sinult: kas Jeesus on oodatud sinu elus?

Kas ta on teretulnud sinu kodus?

Kas Jeesus on oodatud sinu koguduses?

Sa ei saa öelda: „Armastav Jeesus on oodatud, noomiv Jeesus mitte.”

Ei. Neid, keda ta armastab, ta ka noomib ja karistab. Kui kuulad teda, toimub kaks asja. Sööte koos temaga ja istute troonil koos temaga.

Suurim au sellel ajal oli süüa kuninga lauas. Jeesus ütleb enese olevat kuningate Kuninga ja isandate Isanda. Ta lubab meil istuda ja süüa koos endaga. Lisaks märkame, et oleme troonil koos temaga. See on suurepärane pilt.

Troon tähendab Ilmutuse raamatus valitsemise sümbolit, mis on seal tähtsal kohal. Seda mainitakse Ilmutuse raamatus 45 korda kas „Issanda”, „Talle” või „Jumala troonina”. Seda nimetatakse neljateistkümnes peatükis Ilmutuse raamatu kahekümne kahest peatükist. Jeesus istub troonil.

Uuri oma südant. Milline on sinu suhe Kristusega? Kas oled üksikisikuna ja kogudusena leige või hoolimatu? Kas sul puudub ind Kristuse asjades? Kas sul puudub hool? Mis teeb sind tuliseks ja mis kustutab sinu innukuse ja teeb sinust leige? Mõtle sellele.

RENÉ SCHLAEPFER

Rahvas ärkamas IX

Kui päästekomando ülem süttis

See sündmus algas siis, kui keegi rauakaupmees, kes oli nelipühalane, külastas ühte oxfordi liikumise koosolekut ja seal sai jumalatute häda tema südameasjaks. Loomuli-

kult ei reisinud ta sinna selle eesmärgiga, kuid nii see juhtus.

Mitu aastat oli ta olnud austatud ja sooja südamega kristlane, kes oli Jumalalt palunud ärkamist sellesse linna ja kogudusse, mõtle-

mata, et just temale oli määratud ülesanne kadunud inimeste päästmiseks. See selgus talle oxfordi koosolekul.

Ta taipas, et sellest ei piisanud, et üksnes paluda ärkamist ja oodata Jumalat mingil salapärasel viisil haaravat asjast ja äratavat pöördumatud. Tuli usus Jumalasse haarata tööst ja teha ise midagi. Siis ta pöördus tagasi koju ja palus Jumala juhtimist.

Jumal oli väga praktiline. Ta näitas rauakaupmehele, et esineb hulgi inimesi, kes eluviisist lähtudes ei lase kunagi oma varjul langeda jumalakoja künnisele ja kes ei ole võidetavad Jumalale tavalisel viisil.

Miks mitte kutsuda neid oma koju ja siis tunnistada neile päästmisest? Võib olla on nad sel viisil võidetavad?

Õeldud tehtud. Ta leppis naisega kokku, et nad korraldavad lihtsaid teeõhtuid ja kutsuvad külla selliseid tuntud inimesi, kes on väljaspool usulist mõjutust.

Ta helistas tuttavatele üksteise järel ja need tänasid kutse eest ning tulid. Mõned

küll uudishimust, sest teeõhtud olid jumalatutele neli-püha-sõbra juures vaieldamatu uudis seltsielus. Võib olla tuli mõni ka teadvustamata Jumala igatsuse ajal.

Rauakaupmees muidugi ei teadustanud, et ta kavatses vaikselt pöörata hulga linna usuliselt leigeid inimesi, kuigi see oli tal tagataskus. Oli vaja luua ühendus ja hankida toorainet pöördumistegevuseks.

Kui asi oli otsustatud, kogus ta kokku mõned sobiva kaliibriga kristlased, et saada abi tunnistamiseks ja vestluseks, sest ta mõistis, et üksi ei suutnud ta täita seda suurt ülesannet. Ja need tulid.

Juba esimesest koosolekust alates saavutati teatud edu. Kristlased tunnistasid otse ja keerutamata sellest, mida olid isiklikult kogenud päästmisest. Punastamata ja kahvatumata rääkisid nad patlustest, millesse nad olid mässitud, kuid millest olid vabanenud. See oli nii asjalik ja konkreetne jutt, et igaüks mõistis, mida nad mõtlesid.

See oli huvitav ja see töötas. Kujunes tuttavlikkuse ja osaduse õhkkond ning mõlemad osapooled tundsid

ennast koduselt. Pöördumatud tundsid ennast ära selles, kui räägiti patust. Nende halbu tegusid kujutati usklike kaaslaste avameelsetes ja siirastes tunnistustes, kes ei mõjunud kuidagi variserina. Kui nemad olid saanud abi elu sõlmede avamiseks, ehk leidis siis abi ka teistele.

Sellel õhtul lahkuti tänulikuna rauakaupmehele, kes oli avastanud selle suurepärase idee. Ka rauakaupmees ja tema proua oli tänulikud Jumalale selle eest, et ta tahtis kasutada neid ja nende kodu.

Siiski olid need koosolekud tekitanud linnas vaikset sähinat, mitte vähem rauakaupmehe oma vaimukaaslaste erinevates ringkondades. Koosolekuid ei alustatud isegi palvega. Ega loetudki Jumala sõna. Ei lauldud isegi ühtegi laulu ei Võidulauludest ega Misjoniliidu laulikust. Olid ainult tunnistused. Ja siis vaikne hetk, kui üksnes istuti midagi rääkimata. Mõned kirjutasid ülesse, mis tuli neile mõttesse selle vaiksuse istumise ajal ning nad uskusid, et Jumala kõneles neile. See oli kummaline.

Oli muidugi hea, et rauakaupmees oli hakanud huvituma pöördumatute päästest, kuid – see ei toimunud koguduse ringkonnas ega sujunud vanade partituuride järgi ja seetõttu ...

Koosolekud oli kestnud mõne nädala, kui kohtasin ühel päeval rauakaupmeest tema äris, kui läksin sinna ostma uusi suuski. Olin kuulnud kuuldusi tema kodus toimuvatest koosolekutest ja viisin teema sellele: „Kuidas läheb sinu kodukoosolekutega? Kas ikka veel jätkad?”

„Meil ei ole praegu midagi plaanis. Kuid kui viibid siin mõne päeva, siis kindlasti koguneme, kui nõustud samuti osalema. Millal oled vaba?”

„Minule on parim laupäeva õhtu.”

„Hästi, räägin naisega ja veel mõnega ning helistan siis sinule ja annan teada.”

Vaevalt tunni pärast helistas rauakaupmees: „Jah, sobib suurepäraselt laupäeva õhtu. Koguneme kell kaheksa. Oled oodatud.”

Mõttes oli nii uudishimu

kui püha innukust, kui astusin laupäeva õhtul rauakaupmehe kodu suunas. Tundsin teda isiklikult üsna hästi ja ka mõningaid usklikke sõpru, kes pidid kaasa aitama tunnistamises. Ülejäänud osa seltskonnast oli minule tundmatu.

Õhtu sujus tavapärase laadis. Alguses oli veidi vaba aega ning sõprade suhtlemist teelaua taga. Enamus sinatasid teineteist. Ja ka need, kes ei olnud jõudnud veel nii kaugele, olid valmis selleks esimesel võimalusel.

Kui tee oli joodud, siirduti tunnistamise juurde. Alustas peoperemees. Vabalt ja loomulikult rääkis ta meie kohtumisest äriplatsil suuskade juures ja meie otsusest kutsuda kokku veel üks kogunemine just sellel õhtul.

„Usume, et Jumal on toonud meid kokku ja et tal on meiega tegemist just nüüd. Nüüd tunnistab ...”

Ma ei mäleta enam täpselt, kas esimesena tunnistas arst või tema abikaasa või sanitar. Ei mäleta samuti täpselt, mida keegi rääkis. Kuid mäletan, et viimaste rääkijate hulgas oli linna päästekomando

ülem. Ta seisis sõjameheliku rühiga kaugemas toa nurgas ning rääkis lühikeste selgete lausetega.

„Mina ei ole kogenud seda, millest on siin räägitud täna õhtul. Olen kogenud pattu, kuid mitte päästet. Et minuga midagi on juhtunud, seda tean. Kuid ma ei ole tõeline kristlane. Tagasi vana elu juurde ma minna ei saa. See on liiga kirju ja pime. Nii on see tee suletud. Kuid ees on mul pikk, pikk tee ja ma pean palju võitlema, enne kui jõuan selleni, mida nimetatakse patunde andestuseks ja pääste-kindluseks, kui üldse kunagi selleni jõuan. Kuid tahan igal juhul siiralt proovida.

Siis ta istus. Kuulsin teda esmakordselt ütlemas midagi avalikult. Loomulikult olid meie teed alles esimest korda kohtunud, kuigi olime elanud aastaid samas linnas. Mul hakkas temast kahju, sest märkasini, et ta ei olnud veel taibanud evaangeliumi. Ta nägi ainult oma pattu. See oli hea algus, kuid sellest ei piisanud.

Kui olime hetk hiljem esikus riietumas, kasutasin võimalust ja kutsusin pääste-

ülema kõrval asuvasse tuppa: „Kas sa saad tulla koos minuga Norrköpingisse homme? Lähen sinna jutlustama hommikupoolikul ja oleksin ääretult rõõmus, kui saad tulla koos minuga.”

„Täna, see oleks tore! Püüan saada tööülesannetest vabaks mõneks tunniks.”

„Teata sellest mulle hiljemalt kell üheksa hommikul. Kui tuled koos minuga, võtan auto, muul juhul lähen rongiga ja see väljub poole kümne paiku.”

Just enne kella üheksat pühapäeva hommikul helises telefon. See oli päästekomando ülem: „Ma tulen. Kus ja millal kohtume?”

„Tulen sulle järgi poole tunni pärast.”

Selle poole tunni jooksul sain telefoniühenduse norrköpinglasest ametivennaga, kes oli mind kutsunud kohvile pärast koosolekut Immanueli kirikus:

„Tahan, et sa teaksid, et minul on täna kaasas keegi otsiv patune. Ta on saamas kristlaseks, kuid ei ole veel Jumalast sündinud. Saad pakkuda ka temale kiri-

kukohvi. Siis saad aidata mind anda talle sobivat tõuget vestluse käigus. Tahtsin anda sulle seda teada, kuidas asjalooga on, nii et oled valmis.”

Ta lubas teha oma parima.

Istunud kohe poole kümne järel autosse, hakkas päästeülem jutustama oma elust.

„On parem, et sa kohe algusest peale tead, kes ma olen, siis on sul lihtsam anda õige juhend.”

„Ei, pigem jäta see tagasiteele. Praegu on parem, kui ma ei tea midagi. Veidi aja pärast ma jutlustan ja kui juhtun jutluses panema sulle täistabamuse, siis on parem, kui ma ei tea sinu elu detailidest. On vabam jutlustada, kui ma ei tea midagi.”

Sellel pühapäeval oli tekstiks lugu Sakkeusest Jeerikos. Ma polnud kunagi teadnud, et Sakkeus oli nii väga tänapäevane maailma mees, kui seda nägin tol päeval. Ta oleks võinud olla rootslane ja elada Sörmlanti taolises väikelinnas aastal 1940. Ma ei saanud takistada mõttel lendamast päästepealiku suunas, kes istus all saalis.

Ka tema mõtles: „Hea oli, et ma midagi ei rääkinud, sest see hakkab lõhnama väävli järgi. Kuid on üsna julge tegu kutsuda mind esmalt autoreisile ja siis kirjeldada minu elu nii räigetes värvides, pealegi avalikult.”

Ma polnud sugugi kirjeldanud päästeülemat. Kirjeldasin Sakkeust. Kuid ei olnud suurt vahet patuse vahel Palestiinas 30ndatel võrreldes patusega Rootsisis 1940ndail. Seetõttu pilt ühtib.

Paar norrköpingi sõpra vaatas üllatusega, kui nägid, kes oli minu kaaslaseks jumalateenistusel:

„Mis on sinu eesmärk? Kas päästeülem on saanud päästetud?”

„Ei, mitte veel. Kuid ta on selle lähedal. Paluge Jumalat tema eest.”

Ka kirikukohv läks korda. See oli jätkuks just lõppenud koosolekule. Siis istusime taas autosse ja ta hakkas rääkima – avameelselt ja otse läbi kogu elu. Selles ei olnud midagi hämmastavat. Teised patused oli korduvalt varem rääkinud erinevas variatsioonis samast

patust, samast võitlusest ja samast hädast, kuid ka samast rahu ja vabaduse igatsusest.

Lõpetanud jutustuse, vaatas ta mind suurte küsi-vate silmadega ja ütles: ”Selline ma olen. Nüüd tunned mind ja võid nüüd teha minuga mida soovid: avada auto ukse ja visata mind välja või mõelda välja midagi muud.”

Tundsin tugevat vajadust jumaliku abi järgi. Vajasin abi, et öelda õiged sõnad. Siis sain mõttesse panna kokku suur segu vanast evangeeliumist ja pakkuda seda temale sobivalt suurte annus-tena.

Hakkasin talle rääkima, et taeva Jumal oli näinud kogu maailma samas olukorras nagu päästeülem oli just siis. Kogu inimsugu oli samuti rajatud nagu tema. Sellel olid samad ahvatlused ja harjumused, sama patt ja sama süütunne ning sama Jumala vajadus.

Kuid just selliste inimeste jaoks oli taeva Jumal andnud oma ainsa Poja. Ta armastas neid nii väga, et ta pidi andma suurima võimaliku ohvri. Jee-

sus Kristus tuli ja sai üheks meist, võttes enda kanda meie patud, läks Kolgatale ja suri meie eest, et meid päästa.

„Pääste on valmistatud meile igapähele, ütlesin mina, ja me saame võtta selle vastu vaba annina. Kuid et kogeda päästet, peab patune läbima teatud kindlad sammud.

Esimene on, et ta ausalt tunnistab oma patud. Sina oled seda juba teinud. Sina oled need tunnistanud Jumalale ja täna ka minule. See esimene asi on siis selge.

Järgmine samm on, et sa tegelikult tahad loobuda patust. Ka seda sa tead, et sa tahad. Sest sa ütlesid eile, et sa ei saa enam jätkata endist elu. Jumal on alustanud sinus oma tööd ja selle eest on põhjust tänada Jumalat.

Oled ise püüdnud oma elu parandada, kuid see läheb halvasti. Selle asemel saad anda oma elu Jeesusele just sellisena, nagu oled. Saad loota tema peale ja uskuda temasse. Ta on koos meiega täna siin autos.

Nii ei ole sinul muud ülesannet, kui hakata tunnistama Kristust oma lähedastele. Sa

ei pea minema välja tänavatele ega turgudele rääkima, et oled imeliselt päästetud, sest sa ei pea tunnistama päästet, vaid Kristust.

Mees minu kõrval peatas mind: „Kui see on tõde, mida sa ütled, siis on ka minul lootust.”

„Jah, on küll lootust, kui sa lubad Jumalal tegeleda endaga tema tahte kohaselt. On tõsi, mida Jeesus ütleb, et „kõik, keda Isa minule annab, tuleb minu juurde; ja seda, kes minu juurde tuleb, ma ei lükka välja”. Samuti on tõde, et „kõigile, kes teda vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks”.

Siis päästeülem rappus. Ta oleks saanud nagu elektrilöögi. Ta lõi kokku oma tugevad käed, nii et auto kajas ja hüüatas:

„Tänu, armas Jumal! Nüüd lähen koju ja langen põlvili. Ei ole seda kunagi varem teinud.”

Olin üllatunud. Toimus peaaegu sama nagu Peetruse jutluse puhul Korneeliuse juures: Jumal haaras asjast enne, kui Peetrus oli jutluse lõpetanud.

On tavapärase tänapäeva
ärkamisliikumistes, et palu-
takse Jumalat otsustaval
silmapilgul koos otsiva
patusena. Kuid sellel korral
unustasin selle. Muidugi pal-
vetasin oma südames. Kuid
ma ei palvetanud häälega.
Selle asemel laulsin:

Ristilt langev kiir
valgustab mu katet.
See patu plekid paljastab
ma olen nagu röövel.
Kuid nagu Päästja röövli
ta veres peseb minugi
nii täiesti-täiesti andeks
annab
ta täiesti andestab.

Mu patt mind mäena
Issandast lahutas.
Palve armutroonile
asjatult lähenes.
Kuid kogu kohutava patu
heitis ta selja taha
nii täiesti-täiesti andeks
annab
ta täiesti andestab.

Oli kaunis talvepäev. Maa
oli pimestavalt valge, päike
paistis ja puude varjud
ääristasid teed. Mootori nur-

rudes vaikeset saadet laulule ja
Sõrmlanti maastiku tantsides
tuuleklaasist mööda tungis
igaviku soojendav valgus
inimsüdamesse, kes oli olnud
hukkumas pimedas ja külmas.
Kui lihtne laul oli lõppenud,
kuulsin väga rahulikult:
„Tänu sulle. See oli hea.”

Esmaspäeva hommikul oli
keegi vana sõber minemas
tervitama kedagi haigestunud
päästjat. Tal ei olnud aimugi
sellest, mis oli toimunud
autos pühapäeval ja selle
pärast oli ta hämmastusest
oimetu, kui tulnud päästja
koju, kohtas ta seal päästeüle-
mat põlvili voodi kõrval
palavalt palumas haige mehe
päästmise eest.

Sellest oli kulunud mõni
aasta. Kui hiljuti võtsin
ühendust päästeülemaga, et
saada temalt luba selle loo
avaldamiseks, palus ta mind
öelda, et see kehtib veel
sellelgi päeval. See ei olnud
mööduv tunne. See ei olnud
mingi meeltesegadus, vaid see
tähtendas tema elus Jumalaga
kohtumist.

FRANK MANGS

Armastuse ristimine

Tahan rääkida täna Püha Vaimu väljavalamisest. Las vihm sadada. Las see voolata. Las värske Püha Vaimu jõgi tulvab. Las Püha Vaim voolab meis võimsalt.

Palvetame. Me kutsume sind, Püha Vaim, tule ja ilmuta ennast. Tule suures väes, tungi läbi meie sügavama sisemuse. Liigu võimsalt täna hommikul. Me palume kuivale maale vihma just nüüd. Las vesi tulvab. Me ootame enamat. Rohkem sinu jõge. Tule Püha Vaim. Ava taeva aknad. Tänu, et Sa muudad meie südamed ja uuendad nägemuse. Tänu et Sa suurendad meie kaastunnet, Jeesuse nimel, aamen.

Jumalale meeldib oma rahvast äratada. Jeesus ütles, et see on hea, et ta ära läheb. Jeesus sai tegutseda ainult selles füüsilises piirkonnas, kus ta liikus. Kui Jeesus ära läks, siis ütles ta, et sama Vaim, kelles tema liikus, tuleb maa peale.

Niisiis oleme meie nagu kõndivad Jeesused. Sama

Vaim, mis tuli tuvi kujul Jeesuse peale, on sinus ja minus, meie kogudustes.

Meil on vaja Jeesuse elavat eeskju maa peal. Me peaksime elama nii nagu tema elas, armastama nii nagu Jeesus armastas, rääkima nii nagu Jeesus rääkis, tervendam nii nagu Jeesus tervendas, vabastama nii nagu Jeesus vabastas, äratama surnuid nii nagu Jeesus seda tegi. Me peaksime puhastama pidalitõbiseid nagu Jeesus ja kuulutama rõõmusõnumit vaestele nagu Jeesus.

Miks paljud ei tule kogudusse? Inimesed ütlevad, et teie Jeesust me armastame, aga kristlaste suhtes pole me eriti kindlad, sest kristlased on Jeesusest nii palju erinevad.

Jeesus rääkis armastusest ja oli täis väge. Jeesus tervendas haigeid ja äratas surnuid. Kuid tulles kogudusse näib, et Jeesus ei ole veel üles äratanud kogudustes viibivaid surnuid. Mitmed kogudused on vaimulikult surnud. Nad on nagu kunstthingamisel, kes

vajavad tugevaid ravimeid ja operatsiooni.

Kuid kunagi pole liiga hilja, sest Jeesus tervendab. Ta tahab teha midagi üleloomulikku sinus täna.

Hb 6:7-8: *“Maa, mis joob sagedasti sellele langevat vihma ja kasvatab kasulikke taimi neile, kes seda ka hariavad, saab õnnistuse Jumalalt, aga maa, mis kannab kibuvitsu ja ohakaid, on kõlbmatu ja lähedal äraneemisele, mille lõpp on ärapõletamine.”*

Ma kasvasin koguduse keskel. Minu isa oli jutlustaja, kelle isa oli pastor, kelle isa oli samuti pastor, ka tema isa oli pastor, kelle isa oli pastor. Ma olen kuuendat sugupõlve Jumala sulane. Mul on tütar ja kolm poega. Nemadki on suundumas teenistusse seitsmenda sugupõlvena.

Kui kasvasin kristlikus peres, püüti meile koguduses tihti selgitada halbu asju, mis toimusid ühiskondlikus kultuuris. Räägiti lõpuaegade prohvetearingutest, et maale tuleb raskeid aegu: patt levib ikka sügavamale, hingevaenlane on pääsemas lõpuaegadel ühiskonnas mõjule järjest enam. Nädalast nädalasse me

kuulsime, kuidas asjad lähedavad ikka halvemaks ja halvemaks.

Selles on piibellik tõepära, kuid ma polnud kunagi kuulnud asja teist poolt. Hiljem õppisin ka seda, et kus patt lisandub, saab arm ülirohkeks. Kui vaenlane tuleb nagu murdlane, siis tõstab Issand midagi sellele vastu.

Me mõistame raskeid aegu, kuid Kristuse sulastena ei tohiks me liigselt sellele keskenduda. Selleks pole vaja usku, et uskuda, et vaenlane on vaenlane. Kuid tuleb uskuda kogu südamest, et viimase generatsiooni ajal on meid kutsutud olema vägevad Jumala mehed ja naised. Sa peaksid olema valgus pimeduses. Sind pole kutsutud kurjust välja kannatama, vaid olema muutuste põhjustaja ühiskonnas.

Sina oled maa, kellele langeb vihma. Sa ei pea isegi paluma vihma pärast, sest Jumal armastab kasta maad. Kui oleme maa, millele sagedasti sajab, siis kannab see vilja nagu pinnas, mis saab kuulutada rõõmusõnumit.

Selline maa on hästi kastetud. See pinnas saab piisavalt

toitu ja selle muld on rikkalik. Sellel on palju teistele anda. See üksnes ei jälgi halba kultuuri või negatiivsust, vaid usub, et Jumal on suurem ja et parim on veel ees.

See usub, et häid asju on sündimas meie jumalateenistuses. Selles on lootust, kindlust ja usaldust, et Jumal liigub ning et sinu teenistuse aeg ei ole veel lõppenud koguduses. Jumal annab uusi sademeid. Kui meile langeb sagedasti vihma, siis tuleb meis esile usk, mis ütleb, et Jumal võib teha midagi erilist.

Reisime koos abikaasa Kellyga palju ümber maailma täisajaliselt. Iga kuu viibime mingil uuel maal või kontinendil. Paar nädalat tagasi olime Aafrikas, kus kahe nädala jooksul rääkisime kümnele tuhandele pastorile.

Paneme tähele, et pole vahet, kas toimuvad suured konverentsid või oleme maal, kus on kõigest 800 kristlast ja kus kohtume 12 liidriga, üks asi on siiski ühine. Me igatseme, et sellel maal on vähemalt üks mees või naine täis usku, et Jumalale pole miski võimatu, et pimedus ei

suru teda maha, nii et ta peidaks oma valguse vaka alla. Vaid ta usub ja usub ja usub, et Jumal saab kasutada teda muutmaks ümbruskonda, kultuuri ja linna nägema asju uuel viisil.

Minnes mõnele maale, kuulen juhte kordamas samalaadset mõtet erineval viisil nagu: „Meil on maailma kõrgeim enesetapu statistika.” Teisel maal öeldakse, et meil on kõige rohkem narkomaane, rohkem kui kusagil mujal. Kusagil on valitsemas demonlik ingelvürst ja just see paik on enim saatana hallata.

Ma mõistan, et me kohtume raskete asjadega, kuid mina soovin kuulda, et Jumala naine või mees ütleb: „Tere tulemast minu maale, kus kurjuse jõud on tõelised, aga Jumal on suurem ja liigub siin. Hinged saavad päästetud. Elud saavad muudetud. Jumal valab välja oma Vaimu, meie kogudused on leekides. Evangelistid lähevad välja...”

Tahan, et su süda on täis usku ja et sinu suu väljendab seda, nii et sa ütled välja seda, mida Jumal ütleb.

Ometi pole tingimus selles, et peame palume Jumalalt

vihma, vaid selles, et maa, mis joob seda vett, võtaks selle vastu. Meie vastutus on jälgida, mida me teeme siis, kui vihma sajab, et imeda vesi endasse ja teha seda sageli.

Johannese evangeeliumis läks Jeesus lehtmajade pühadele siis, kui oli pühade seitsmes päev. Ümbruskonnast oldi kogunenud pühadeks. Tuldi pidutsema ja söödi ning joodi palju. Aga pühade viimasel päeval Jeesus tõusis ja hüüdis: *"Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! Kes usub minusse, nagu ütleb Kiri, selle ihust voolavad elava vee jõed."*

Minu arvates oleks Jeesus võinud seda öelda pühade esimesel päeval, sest viimaseks päevaks olid nad juba iga päev söönud ja joonud. Kas kellelgi on veel janu pärast seitset päeva pidutsemist? „Täna, oleme juba niigi täis,” võidakse vastata. Kuid Jeesus ootas viimast päeva.

Religioossetel pühadel rabid hoolitsesid rahva eest, andes neile vaimulikult süüa ja juua. Pärast kõike pühadel toimunut, pärast kõiki neid jutluseid ja kristlikke kogune-

misi ütleb Jeesus: "Kas kellelgi on veel janu?"

Kõik ütlesid „jah”, sest kõik need tseremooniad ja koosolekud ning kogu see välispidine ei toitnud neid. Vihma ei sadanud nende peale. Peale selle elu, mis tuleb taevast, jätab kõik muu meid tühjaks ja janusse.

Jeesus ütleb sellega, et kui sul on veel janu, siis ära mine seda kustutama religioossusse. Ära mine surnud tegevuse juurde. Tule minu juurde. Mina annan sulle eluvee, mina lasen vihma sadada.

Siin matemaatika ei kehti. Võta ja joo minust üks jook, siis see paljuneb ja sinust hakkavad voolama elava vee jõed. Minu küsimus on: mis saab siis, kui sa jood jõgesid? Siis tulevad sellest ookeanid.

Ma kutsun sind jooma palju Jeesusest, sest tal on nii palju sinule anda. Tulles sinusse, elav vesi paljuneb ning sinust voolavad välja elava vee jõed. Sinust väljub midagi, mis kasvab. Maa, mis joob rohkesti vett, on kasvatav ja viljakandev.

Salm kaheksa räägib ohakatest, millestki, mis on kuiv ja väärtusetu. See räägib

vaimulikust näljast. Siin on vastandlik valik, mille peame oma teenistuses tegema. Kas kuivus ja näljahäda, siis kui me ei joo vett – või joome ja jõed voolavad.

Kanname vilja kõikjal, kuhu läheme. Selle võimaluse tagab Püha Vaim. Kutsun sind paluma Pühalt Vaimult lisa vihma, et me jooksime sellest ja muutuksime selle läbi.

Ma elasin varem Ameerika Ühendriikides kõrbealal. Seal sadas vihma kaks või kolm korda aastas. Kui sadas, läksime koos naisega välja ja istusime autosse. Meile meeldis hää, mis tekib vihma kukkumisest auto katusele. Kuigi sadas üksnes senti-meetri, tundus, et tulid suured jõed. Kõik olid vaimustuses: milline tore vihmasadu! Tundus, et oli sadanud palju vihma, sest me olime harjunud kuivusega.

Kui keegi tulnuks meie juurde kusagilt vihmametsadest ja me oleksime öelnud: „Küll on tore, et meil on nii suur sadu!” Siis nad oleksid öelnud, et siin peaaegu ei sajab, et see pole veel midagi.

Sama toimub koguduses. Oleme vaimlikus põuas. Maal on näljahäda ja vahel tuleb väike vihmasadu. Meie aga hakkame selle peale juubeldama: vaadake milline vihm!

Kui Uus testament, evangeeliumid ja Apostlite teod on vihmamets, siis sellega võrreldes saab öelda, et me pole veel midagi näinud sellest, kui sajab nagu oavarrest, mis täidab iga paiga.

Kuid see tuleb teie maale, teie kogudusse, teie süda messe. Viimastel päevadel tahab Püha Vaim näidata, et Apostlite teod ja evangeeliumid pole üksnes ajalugu, midagi, mis oli minevikus, vaid see, mida sa võid kogeda täna.

Püha Vaim tahab võtta Apostlite tegude imeteod ja tunnustähed, surnute äratamise, haigete tervendamise, deemonite väljaajamise, pidalitõbiste puhastamise, leiva paljundamise.

Püha Vaim tahab võtta selle kõik, millest me loeme Piiblist, ja hakata tegema seda tõelisuseks meie elus. Püha Vaim viib loetud sõna ja elu kokku nii, et meie elu saab

olema Jumala sõnaga kooskõlaline.

Kui me siis vaatame oma elu ja loeme Apostlite tegusid, on see üks ja sama. Me loeme sellest, mis toimus eile, aga meie tegime seda juba täna ja saame tegema ka homme.

Mängime naisega vahel sellist mängu, mis on tegelikult tõelisus. Kui varem hommikul ärkasime, siis küsisin, mida sa tahaksid täna teha, ja sain vastuseks: külastada lapsi, mul on kontoris kohtumisi, uurin sõna või läheme koos kinno.

Kuid täna, kui me oleme süüdatud, siis teeme nii, et Püha Vaim viib meie elu samale joonele Piibliga. Kui ma ärkan, ütlen naisele: "Kelly, mida sa tahad täna teha?"

Ja Kelly vastab: "Tervendada haigeid, vabastada vaevatuid, puhastada pidalitõbiseid ja äratada surnuid."

„Mida sa homme tahad teha?"

„Äratada surnuid, vabastada vaevatuid, puhastada pidalitõbiseid, ajada välja kurje vaime. Muidu oleme saanud, muidu anname."

Tahame seda teha kogu elu,

seni kuni Jeesus tuleb. Me üksnes ei soovi seda teha, vaid Püha Vaim on andnud meile selle ülesande.

Eelmise aasta mais toimus meie elus vaimulik ärkamine. Oleme vanuses veidi üle viiekümne ja näinud suurepäraselt Jumala liikumist võimsal viisil. Ometi on Püha Vaim viimastel kuudel teinud meie teenistuses rohkem kui eelmise 30 aasta jooksul.

Aastaid tagasi teenisin pastorina ja keegi ütles: „Pastor Gary, mul on gripp või kohutav peavalu!” Kui ma siis palvetasin tema eest, ta mitte üksnes et ei saanud terveks, vaid mina sain tema gripi endale. Ma ei olnud hea haigete eest palvetamises.

Kui oli midagi tõeliselt rasket – kellelgi oli kasvaja peas ning arst ütles, et elada on jäänud kuus kuud –, siis kui ma palvetasin tema eest, ma mõtlesin: "Ma ei tea, miks ma sinu eest palvetan. Mul pole tunnet, et see sind aitaks, sest olen tuhande inimese eest palvetanud, kellel oli sama probleem, ja keegi neist pole terveks saanud, nii et sa pöördud vale inimese

poole. Ma pole tervendus-evangelist ega usumees.”

Kui oli küsimus kadunute kohtamisest, kes polnud veel usus, olin ma samuti halb aitaja. Inimesed tulid usku meie teenistuse kaudu, kuid need olid inimesed, keda koguduse liikmed olid toonud meie kogudusse.

Kui ma esitasin päästekutse ja kui nad tulid usku, siis ma mõtlesin endamisi, et meie teenistuses tuleb palju inimesi usku.

Kui aga oli tegemist isikliku suhtega kellegi sõbra, naabri või lennujaamas kohatuga, võis minna 10 aastat, enne kui ma olin kellegi isiklikult usule aidanud.

See toimus ühel Lähis-Ida islamilikul maal. Olin õpetamas konverentsil pastoreid. Rääkisin neile hommikul, siis läksin lõunale. Tulin tagasi õhtupoolikul ning tegime uue sessiooni. Läksin tagasi hotelli ning tulin hommikul järgmisele sessioonile. Tegin seda nii kahe päeva jooksul.

Märkasin, kuidas igal päeval, minnes konverentsile ja tulles tagasi, kohtasin tuhandeid inimesi, kes polnud kunagi kuulnud Jeesusest.

Käisin tänaval mööda haigestest, inimestest, kes olid suremas ja minemas põrgusse. Läksin pastorina rääkima teistele pastoreitele, kuidas olla pastor, kuid läksin samal ajal mööda kõigist abivajajatest.

Mul sai selles küllalt ja mul tekkis lootusetus. Ma ütlesin, et ma ei saa enam niimoodi elada. See ei ole nagu evangeliumis ega Apostlite tegude raamatus. Ma ei ela seda välja. Ma ainult jutlustan sellest. Palvetame selle pärast, räägime sellest nõupidamistel, meil on temaatilised kogunemised meeskonnaga, kuid ma ise ei tee seda.

Õppisin möödunud aastal liblik-kalastust. Kulus kolm korda, enne kui kala kätte sain. Mõtlesin seejuures, et kui me ainult loeksime raamatuid kalapüüdmisest ja kuulaksime netist jutlusi kalastamisest ning laenu-taksime raamatukogust raamatuid kalameestele ja alustaksime meesterühmaga, kus räägiksime kalapüüdmi-sest; palvetaksime, et oleksime head kalamehed ja igal pühapäeval toimuksid suured kogunemised, kus räägiksime kalastamisest, laulaksime

laule kaladest ning näitaksime üksteisele oma kalastusvahendeid, aga kunagi ei läheks ise kalale, siis ei saaks me ühtegi kala.

Sama tundub mulle seoses suure rääkimisega usuteemadel, et võib olla palju jutlusi, palju uurimusi ja palju raamatuid, aga mitte palju kalu.

Ma ütlesin, et nüüd on sellest saanud küllalt. Küsisin Jumalalt, mida on vaja selleks, et saaksin elada nii, et palvetades haigete eest saavad inimesed terveks, ja et jutlustades vaestele saavad nad tegelikult päästetud?

Ta vastas lihtsalt: "Kõik, mida sa vajad, on värske Püha Vaimu ristimine ja tegelikult vajad sa armastuse ristimist."

See ongi see vihm ja mida see esile toob. See on Püha Vaimu ristimine, armastuse ristimine.

Jumala Vaim rääkis mulle: „Põhjus, miks sa lähed inimestest mööda tööl, lennujaamades, toidupoes või restoranis, on see, et sa tegelikult ei armasta neid. Sul ei ole armastavat südant nende suhtes. Kui sa tegelikult

armastaksid neid, kohtleksid sa neid teisel viisil. Ma nõustusin, et ma tegelikult ei armasta inimesi.

Mulle oli oluliselt tähtsam minu maine, see mida inimesed minust arvavad. Mida nad mõtlevad minust, kui ma lähen kellegi juurde, keda ma ei tunne, või kui suhtlen lennukis kõrvuti istuva naisega, kes peaaegu ei saanud kõndida, kui ta lennukisse astus.

Püha Vaim julgustas mind küsima, kas tohin palvetada tema eest. Ise mõtlesin, et ta peab mind hulluks ega soovi minuga rääkida, kuid kui ma teen seda, vastab ta jaatavalt. Midagi uut toimub minu elus, kuna ma olen saanud armastuse ristimise.

Sellel öhtul hotellitoas tõstsin ma käed ja ütlesin: „Püha Vaim, ma vajan värsket armastuse ristimist.”

Ma kasvasin nelipüha koguduses ja ootas, et ma kukun tahapoole või vähemalt libastun maha ja hakkanutma, rääkima keeltes või siis juhtub midagi muud. Midagi ei juhtunud. Ma ei tundnud toimuvat mingit muudatust.

Ma ärkasin hommikul ja läksin lifti. Seal oli mees, moslemi riided seljas. Ma ütlesin: „Tere hommikust, ma tahan et sa teaksid häid uudiseid, et Jeesus armastab sind nii väga.”

Samal ajal mõtlesin: "Kas ma tõesti ütlesin just praegu seda valju häälega?" Ta on ju moslem ja tapab minu.

Ma astusin liftist välja ja läksin bussi, kus rääkisin grupi prantslastega, kes istusid minu lähedal ja ütlesin neile, et olen käinud Prantsusmaal ja et Jeesus armastab Prantsusmaad.

Nad vaatasid mind kui idiooti, kuid see ei seganud mind, sest mu armastus oli suurem kui hirm. Armastus oli suurem kui minu hea reputatsioon.

Ma tean, et olete vahel väga soojad ja armastavad, aga tavaliselt te ei lähe võõra juurde ega hakka rääkima sügavatest eluteemadest. Kuid kutsun teid üles astuma sellest välja, vaatamata sellele, kuidas nad seda vastu võtad, või kas neil on hea sinu juuresolekus või neil sinu juures.

Siiski soovin vihma, et juua seda vett ning soovin armastuse ristimist, et elada tõeks Apostlite tegusid. Kui ka sina seda soovid, siis muudab see sinu mainet, mis mõjutab su väarikust.

Kuulsin hiljuti, et eneseväarikus ei ole üks vaimuviljadest. Armastus kahjustab sinu väarikust, kuid kui see on rikutud, hakkavad toimuma imed. Püha Vaim hakkab liikuma sinu kaudu mitte ainult kantslis, vaid kus sa iganes liigud. Püha Vaim vägi töötab sinu kaudu igal päeval.

Oleme kogenud, kuidas kolmekümne aasta jooksul ei olnud meie elus peaaegu minkeid imesid ja kuidas praegu avanevad iga nädal pimedate silmad, kurtide kõrvad ning inimesed jätavad maha oma kepid.

Ma ei räägi üksnes kiriku teenistustest. Pärast armastuse ristimist olime New Yorkis ja ma nägin tänaval ühte lonkavat naist. Püha Vaim ütles: „Pöördu ja palveta tema eest.”

Ma ütlesin naisele, et panen tähele, et ta lonkab: „Kas ma tohin sinu eest palvetada?”

Ta vaatas mind pilguga, et mis ime sina veel oled. Püha Vaim ütles: „Põlvita ja siruta oma käsi.”

Ma mõtlesin, et ma näen välja hulluna. Loodetavasti ei salvesta keegi seda Youtube'i. Ma sirutasin käe ja ütlesin lihtsalt: "Jeesuse nimel, jalg, saa terveks!"

Ta hakkas oma jalga liigutama ja ütles: „Ma ei suuda seda uskuda. See on täiega parem.”

Kui ma püsti tõusin, oli kogunenud sinna väike rahvahulk. Siis ma ütlesin, et Jeesus tegi seda. Ka mina olin hämmastunud, sest mina ei tee neid asju.

Ma olen tagasihoidlik introvert. Minu lemmikpäev on see, kui inimesi pole minu ümber. Ma armastan olla üks. Mulle ei meeldi rääkida võõraste inimestega. Minu naine teab, et ma ei küsi teed isegi siis, kui me oleme eksinud.

Pärast armastuse ristimist lähen igal päeval inimeste juurde hotellides, restorani-des ja lennuväljal ning räägin inimestele lihtsalt, et Jeesus armastab neid.

Mu kodulinna on restoran,

kus me hakkasime käima inimeste eest palvetamas. See pole liialdus, et kui me läheme restorani nüüd, läheb administraator ja räägib kogu meeskonnale, et see abielupaar, kes inimeste eest palvetab, on nüüd siin. Inimesed tulevad köögist, ka ettekandjad tulevad järjekorda.

Seal oli üks mees, ateist, kes siis, kui me esimest korda temaga vestlesime ütles, et ta ei taha meiega rääkida. Teisel korral küsis ta küsimusi. Kolmandal korral rääkisime abordist ja homoseksuaalsusest ja siis ma jätkasin, öeldes: „Jeesus armastab sind. Jeesus hoolib sinust.” Neljandal korral, kui me haigete eest palvetasime, oli ta järjekorras ja soovis eestpalvet.

Ma ei ole loomuldasa ekstravert ega julge. Aga nüüd ma mõistan, et see on vihmast. See on Püha Vaim, kes ütleb sulle selle sõnumi:

"Kui mina saan seda teha temale, siin saan ma teha seda ka sinule. Tema on kõige raskepärasem tüüp, kellega ma olen tegelenud: tema on kõige rohkem vastu pannud, ta on kõige rohkem olnud huvitatud enda mainest, tal

on rohkem uhkust kui kellelgi teisel, ta on üks ujedamatest. Kui ma saan seda teha tema kaudu, siis võib ta tegelikult sulle öelda, mida ma soovin täna teha sinu kaudu.”

Mina soovin tervendada haigeid ja äratada surnuid, ajada välja deemoneid ja puhastada pidalitõbiseid. Olen hinnata saanud vihma, mis tuleb kuivale maale ja soovin seda ilma hinnata edasi anda. Soovin, et sa liitunud minuga.

Sa võid öelda: „Olen soomlane. Sa ei saa olla arem kui mina. Sa ei saa olla rohkem introvert kui mina.” Kuigi oled soomlane, nigeerlane või hull ameeriklane, selles pole vahet. Kui ta saab oma Vaimu välja valada, ei ole me enam meie ise.

Püha Vaim on rohkem kui meie. Kogudus muutub. Meie strateegia muutub, meie nägemus muutub. Meie teenimisviisid on erinevad. Meie ülistusteenistused on teistsugused. Palveteenistused saavad olema erinevad.

Meie töö saab teistsuguseks, meie reisimine muutub, meie naabruskond muutub. Kõik muutub Püha

Vaimu ristimise, armastuse ristimise kaudu.

Võibolla oled sa pastor, nii nagu mina olin, ja otsid, mis saaks kogudust uuesti äratada, mis oleks see uus strateegia või meetod.

Ma ütlen sulle, et on palju uusi meetodeid, aga on ainult üks algupärane. Võime minna tagasi algse juurde. Ma soovin õppida vendadelt, kellel on uusi meetodeid ja viise, aga enam kui midagi muud soovin ma seda, et see, mis on kaugel, tuleks lähedale mu südamele, et paikneda sellega samale joonele.

Ma ei tea, miks Jumal ootas sellega seni, kuni sain viiskümmend aastat vanaks. Mitte kunagi ei ole liiga vara ega liiga hilja. Nüüd on see aeg. Püha Vaim langeb siin. Palun joo teda nüüd.

Püha Vaim, me kutsume sind. Me teame, et oled siin, sest oled ennast ilmutanud. Me palume värsket armastuse ristimist, vala see välja, lase sel sadada. Tule, Püha Vaim, tee meis midagi uut.

GARY WILKERSON

Helsingis 10.-11.04.2018

Otsige Jumala palet

Olen valinud piiblikoha, mille Jumal pani minu südamele teemal: „Nüüd on aeg otsida Jumala palet.”

Jumal räägib salmides 2. Aja 7:13-14: „*Vaata, kui ma sulen taeva, nõnda et vihma ei saja, ja vaata, kui ma käsin rohutirtse maa paljaks süüa, või kui ma läkitan oma rahva kallale katku, ja kui siis minu rahvas, kellele on pandud minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad minu palet ning pöörduvad oma kurjadelt teedelt, siis ma kuulen taevast ja annan andeks nende patu ning säästan nende maa.*”

Sõna ütleb, et kui saabub raskusi, rohutirtse või haigusi; või kui tuleb mitmesuguseid katsumusi meie ellu, kui siis minu rahvas, kellele on pandud minu nimi, alandab ennast...

Nüüd on aeg meelt parandada. Nüüd on aeg otsida Jumala palet. Mis siis juhtub, kui otsime Issanda palet? Mis toimub siis, kui me hüüame Issanda poole: „Vajan Sind rohkem kui toitu. Vajan Sind rohkem kui mugavusi ja

tööd. Vajan Sind rohkem kui naudinguid.”

Kui hakkame hüüdma Jumala poole sellel viisil ja kui Jumalast saab esimene meie elus, siis kõik muutub. Olen näinud, kuidas õnnelikud inimesed jätkavad oma elu. Aga mis siis, kui tuleb läbikatsumine?

Inimene satub näiteks arsti juurde ja arst diagnoosib tal raske haiguse. Arst annab patsiendile teada diagnoosi ja ütleb, et talle on jäänud eluaega kas kolm kuud või pool aastat. See muudab kõik.

Siis hakkab see inimene mõtlema oma elu prioriteetide peale. „Minul on kõigest kolm kuud aega elada. Mida ma teen? Kuidas peaksin selle aja elama?”

Siis hakatakse otsima Jumalat. Kuid Jumalat ei peaks otsima ainult sellisel viisil. Muidugi on ka see hea ja eriline otsimine. Kuid võime otsida Jumalat juba praegu, siis kui oleme terved ja õnnelikud. Võime otsida Jumalat nüüd, kui ta on kutsunud meid heal ajal. Kui peame meeles Jumalat, siis

õnnistab ta meid ja kasutab meid oma auks.

Meenutan kuningas Hiskijat. Kui Jumal ütles talle, et tema aeg surra on saabunud, pööras Hiskija näo seina poole ja hakkas kibedasti nutma. Ta hüüdis Jumala poole: „Jumal, ole mulle armuline.” Ta mõtles oma perele ja lastele. Kõigele, mis ta peab maha jätma.

Kui Hiskija hüüdis Jumala poole, saatis Jumal prohveti tagasi Hiskija juurde. Jumal ütles: „Olen kuulnud sinu kisendamist. Olen näinud sinu kahetsuse siirust. Oled pöördunud tagasi minu poole. Ma ei võta sind veel. Pikendan sinu elu mitme aasta võrra.”

Jumal andis talle veel elu-aega. Kas Jumal võib teha nii uuesti? Jah võib. Näen imesid iga päev Jeesuse nimel toimuvat.

Meie koguduses oli üks naine. Iga kord, kui ta kirjutas korjandusse tšeki, kirjutas ta selle alla: „Alistun.”

Imestasin, miks ta nii kirjutas. Siis kord tuli ta vestlusele: „Pastor, mulle on antud kolm kuud aega elada.”

Nüüd olid aga arstid rääkinud talle, et vähk on levinud seitsmesse erinevasse piirkonda. „Suren kuu aja jooksul. Kas võiksid palvetada minu eest?”

Palvetasin just siis, kui ta tuli kogudusse. Küsisin temalt, kas ta sai onkoloogilt kirja. Ta vastas: „Sain, siin see on.”

Vähk oli levinud kõikjale ihus peast selgroosse. Siis mõistsin, miks ta kirjutas tšekkidele „alistan”.

See naine oli pärit Kolumbiast. Hakkasime palvetama. Jumal andis mulle sõna. Ütlesin: „Õde, sa veel tuled tagasi minu juurde. Siis tood sa mulle teistsuguse kirja.”

Ta küsis: „Millise kirja?”

Vastasin: „Sellise, mis räägin sinu vähist tervenemisest.” Tundsin seda sõna tõusvat minu seest ja ütlesin talle nii.

Mida ta võis minust lahkudes mõelda? Hakkasin palvetama ja otsima Issanda palet. Siis on selleks aeg meie elus, kui maailm meie ümber muutub hulluks. Siis kui on sõdu, sõnumeid sõjast, maa-värisemisi, näljahäda, ilmastiku muutusi kogu maailmas, mitmesuguseid tõsiseid ohte.

Just sel ajal peame otsima Issanda palet.

Me ei saa Jumalat ära osta. Me ei saa Jumalat petta. Peame pöörduma Jumala poole kahetsedes ja tema palet otsides. Ära otsi üksnes tema käsi, mis annavad õnnistusi, otsi tema palet. Ütle: „Jumal, ma armastan Sind. Tahan, et oled esimene minu elus.”

See naine juba otsis Jumalat. Ma ei pidanud teda selleks suunama.

Kuu aja pärast tuli ta õhtusele koosolekule: „Pastor, ma pean rääkima kogudusele.”

Küsisin, millest ta kavatseb rääkida. Ta ütles: „See on saladus.”

Ütlesin, et ta ei saa rääkida kogudusele, rääkimata enne pastorile.

„Ei, tahan rääkida kogudusele.”

Palusin tal rääkida saladuse esmalt minule. Ta võttis kotist kirja. Onkoloogia osakonna väljavõttes öeldi, et tal ei ole enam vähki. Tal oli olnud vähi neljas etapp ja talle oli jäänud kõigest üks kuu elada. Kuid vähk kadus.

See toimus Houstonis, mis on üks vähiravi keskustest. Ta viibis arstide konsiiliumi ees. Üks nende hulgast, kes oli vanemarst, ütles talle: „Proua, olen näinud paljusid läbimas taastumist. Olen näinud mitme tervenemist. Kuid sinu puhul on see ime. Sinu ihus ei ole jälgegi vähist.”

See juhtus eelmisel aastal samal ajal. Naine elab täna ja ülistab Jumalat. Kui te oleksite näinud, kuidas ta tantsis Issanda ees ülistuse ajal. Miks ta tantsis? Kuna Jumal tegi suure ime tema elus.

Olen rääkinud mehest, kelle elu muutus. Tema naine ja poeg said näha isa rõõmu, kui esmakordselt oli poeg saanud tagasi isa ja naine oma mehe. Kas Jumal saab teha seda uuesti? Jah saab.

Hea uudis on see, et Jumal võib teha seda uuesti. Jumal tegi seda minule. Ta muutis minu elu.

Reisisin rõõmusõnumiga noorsoovanglasse New Yorki osariigi põhjaosas, kus noorte elu muutus Jumala väes.

Kahetse ja otsi Jumalat. Mida Jumal ütles: „Kui siis minu rahvas, kellele on

pandud minu nimi, alandab ennast ja nad palvetavad ja otsivad minu palet...”

Mida tähendab palge otsimine? See tähendab, et igatsetakse Jumalat rohkem kui kõiki naudinguid. Miks me paastume? Et põgeneda toidunaudingute eest. Saame põgeneda kõigi naudingute eest, mida me armastame teha.

Eelmisel aastal pidasime koguduses kolm paastu. Need olid 21 päevased. Üks põhjus paastumiseks oli see, et minu poeg oli Jumalast ära pöördunud. Kui paastusime ja palvetasime, juhatas Jumal ta tagasi. Nüüd teenib ta Issandat.

Võibolla arvad, et mõned inimesed on pühamad ja paremad kui mina. Ei, Jumal ei otsi paremaid inimesi. Ta otsib just sind, sõber. Jumal otsib sind.

Hüüa Jumala poole: „Jumal, vajan elu muutust. Tahan pöörata oma südame tagasi sinu poole. Tahan igatseda Sind rohkem kui rubiine, teemante, hõbedat või kulda; rohkem kui kõiki aardeid ja suhteid; tahan, et oled esimene minu elus.”

Siis hakkad rääkima Jumalaga iga päev. Otsid tema ligiolu iga päev. Hakkad praktiseerima Jumala ligiolu oma elus. Koged Jumalat tema ligiolus.

Me ei saa põgeneda Jumala kohalolu eest kuhugi. Piiblis öeldakse, et kui kuigi nad poeksid peitu surmavalda, rebiks mu käsi nad sealtki esile; ja kuigi nad läheksid üles taevasse, tooksin ma nad sealtki alla. Ei ole sellist kohta, kust Jumal meid ei leia, sest ta on seal. Ta ütleb: „Mina olen koos sinuga.” Suur „Mina olen” otsib meid. Oleme Jumala südames.

Märkasid seda tõsiasja siis, kui kohtusin Jeesusega. Mõistsin, kui palju Jumal mind armastab. Kui olin ära Jumala juurest, otsis ta mind. Kui ta leidis minu, kogesin suurt rõõmu. Siis oli rõõm kodus ja minu südames. Jumal andis mulle uusi sõpru.

Sukelduv inimene ei tunne vee raskust tuhandete veetonide all. Kuid kui ta tõuseb veest, tõstab kaks veeämbrist ja kannab neid sada meetrit, tunneb ta vee kaalu paremini sellest, kui viibides tuhandete veetonide all.

Samuti on siis, kui elatakse patus. Siis ei tunta patu raskust. Kuid kui ollakse sellest loobunud ja langetakse uuesti pattu, tuntakse patu kaalu ega soovita seda enam kanda.

Täna Jumalat, et olen võinud meelt parandada iga kord, kui olen lubanud mingil mõttel tulla oma südamesse või meelde; kui mingi kiususatus on saanud tulla minule nii lähedale, et olen tundnud oma olemist ebapuhtana.

Minu naise nimi on Margaret. Ka tema on pastor. Minul on abikaasal kokkulepe ajaks, kui ma käin mitmel pool maailmas rääkimas tuhandetele. Kui mingi patune mõte tuleb minusse, helistan kohe naisele ja palun teda palvetada minu eest, et Issand puhastaks minu mõtted.

Ma ei saa lubada seda oma hinge. See keha on Jumala tempel. Otsin teda ööl ja päeval. Otsin teda kogu südamest. Jumal leitakse sõna kohaselt siis, kui teda otsitakse kogu südamest.

Armas vend, armas õde, mis tahes olukorras sa ka pole, Jumal otsib sind.

Mõned ütlevad: „Siis kui olen vana, siis teenin Jumalat.”

Kuidas tundub, kui keegi sööks mangot, ja alles siis, kui on alles üksnes kest ja kivi, pakuks ta seda sinule? Sulle ei meeldiks see. Miks peaksid ootama, kuni keha on jõuetu ja eluaega järel üksnes päevi? Miks peaks ootama selle päevani, et alles siis hakata teenima Jumalat?

Muidugi võtab Jumal vastu ka siis, sest ta on helde Isa. Kui pöördusid Issanda pool 90aastasena, võtaks ta mind ikka vastu, sest ta on taevane Isa. Ta armastab mind. Ta ei vaata kellelegi ülalt alla vanusest sõltumata.

Piibel julgustab mõtlema Loojale oma nooruses, enne kui tulevad päevad, mille kohta sa ütled: „Need ei meeldi mulle.” Mõtle Looja peale oma nooruses. Kui elad nooruse paremaid päevi, siis otsi Jumalat. Jumal tahab teha sinust maailma muutja.

Jumal kutsub neid, kes taotlevad suursugusust ja head elu. Palvetan, et Jumal puudutab sadade tuhandete noorte südant teie maal, nii et nad ütlevad: „Tahame elada Jumalale.”

Küsimus ei ole üksnes inimhinge ärkamisest, vaid kogu rahva uuenemisest siis, kui Jumal puudutab mingit rahvast ja sünnitab Jeesus-kultuuri.

Oleme lugenud rahvaste muutumisest. Kui Jumal puudutab mingit maad, muutub kõik, isegi loodus. Enne kui Jumal kohtas Haitit, teeniti seal ebajumalaid. Siis inimesed parandasid meelt. Keegi piiskop rääkis mulle, et rahvas hülgas selle, mida nad olid teeninud. Nad pöördusid elava Jumala poole. Nad hüüdsid rahvana Jumalat appi ja midagi juhtus.

Saare ühel poolel on Haiti ja teisel Dominikaani vabariik. Haiti poolel oli loodus pruun ja kõrbenud. Kogu taimestik oli surnud. Kuid siis hakkas loodus jälle haljendama. Peale selle pöördusid ka kalad tagasi Haitit ümbritsevasse merre ja elu meres elavnes. Taimestik taastus. Kõik hakkas muutuma.

Mõtleme näiteks Guatemalale. Seal toimus ärkamine. Almolonga piirkonda külastas Ühendriikidest grupp põllumajandusteadlasi – ja hämmastus sealsetest ilmingutest,

kuidas taimed ja viljad on nii suured, ilusad ning terved.

Jumal puudutab terveid rahvaid ka Argentiinas, Keenias ja Indias. Kui otsime Jumalat kogu südamest, siis leiame tema. Olen näinud terveid linnu ja rahvaid pöördumas otsekui pea pealt jalga dele Jumala väe tõttu.

Sõber, sinu peres, kogukonnas ja koguduses toimub ärkamine. Uuenemine leiab aset. Maa terveneb. Andeksand tuleb perede keskele. Perekonnad ja abielud ühinevad uuesti. Põgenenud lapsed pöörduvad tagasi perekondade juurde. Vanemad pöörduvad laste poole ja lapsed vanemate poole. Uimastite vägi murdub Jeesuse nimel.

Mida ütleb Jumal? Ta ütleb, et tema teeb imesid. See ei õnnestu kuidagi teisiti: ainus viis on hüüda Jumala poole ja otsida tema palet. See juhtub siis, kui te ütlete: „Viibime siin seni, kuni taevas laskub alla ja Jumala au saab ilmsiks meie maal.”

Kas võib Jumal teha seda uuesti? Jah võib. Jumal teeb seda uuesti. Küsimus ei ole, kas Jumal saab seda teha, vaid kas ta teeb seda. Tema teeb. Ta teeb seda.

Olen näinud kohta, kus asus Smith Wigglesworthi maja. Kolmkümmend aastat tagasi käisin seal ühe tema veel elus olnud sõbra juures teed joomas. Ta rääkis, kuidas Jumal kasutas Smith Wigglesworthi surnute äratamisel: „Olen näinud surnuid ärkavat Jumala väe läbi. Olen näinud imesid.”

Smith Wigglesworthi sõber ütles veel: „Usk ei ole fanatism. Usk on avameelne julgus, et mida iganes Jumal on öelnud, seda ta ka teeb.”

Jumal on teinud seda varem ja teeb seda ikka uuesti. Tervenemine tuleb sinu naabrusesse. Vabane mine tuleb sinu linna. Uuenemine saabub sinule. Nii teeb Jumal.

Ta ütleb oma sõnas: „Tulge minu juurde, siis ma anna teile hingamise.” Esmalt annab ta hingamise patudest. Ta eemaldab sinu hingest ägeduse. Ta võtab ära rahutuse sinu hingest ja piina su mõtetest. Sa ei tunne ennast nagu kass, kes on suletud korvis või nagu lind puuris. Sa ei tunne ennast nagu tiiger, kes on pandud trellide taha. Ei. Sa ei sammu edasi-tagasi päevad ja ööd. Sa

ei ole enam nagu vang kongis. Kõik muutub. Sa saad hingamise.

John Bunyanilt küsiti kord, mida ta tahaks, kui ta viibis vanglas evangeeliumi kuulutamise pärast. „Pliiatsit, märkmepaberit ja Piiblit, muud ma ei vaja,” vastas ta. Neliteist aastat vanglas sünnitas suure klassiku. Tema teost on nimetatud ka teiseks Piiblik. Selle teose nimi on „Ristiinimese teekond Taeva linna poole”.

Armas sõber, armas vend, armas õde. Miks elada rahutuses, kui Jumala arm on andnud sulle hingamise? Miks elada pidev piin ja vaev südames, kui Jumal tahab sind tervendada? Kui otsid tema palet, leiad tema. Jumal ütleb: „Te leiate minu, kui te otsite minu palet kogu südamest.”

Koreas oli 17aastane noor-mehe. Tuberkuloos oli kurnanud tema keha. Tal oli kolm kuni kuus kuud aega elada. Ta ei olnud kristlane, vaid budist. Tunnen paljusid suurepäraseid budistist mehi ja naisi. See mees oli väsinud elust. Ta hüüdis: „Kas on kedagi, kes võib mu päästa?”

Gümnaasiumiealine tüdruk tuli tema juurde ja andis talle Piibli. Mees hakkas lugema Matteuse evangeeliumi esimest peatükki, suguvõsa nimekirja. Aabrahami poeg, Iisaki poeg ja nii edasi loetelu jätkub.

Mees arvas, et seda ta polnud otsinud. Ta loeks parem telefonikataloogi. Siis hakkas ta ühel päeval lugema Johannese evangeeliumi. Maailma tuli valgus. Taevalik valgus valgustas pimeduses maailma.

Mees hakkas lugema Jeesusest. Pool aastat kulus märkamatult. Tuberkuloosi ei olnud enam. Ta tervenesis. Nüüd on David Yonggi Cho

maailma suurima koguduse pastor. Ligi miljon inimest kuulub Yoido Gospel Center kogudusse Soulis, Koreas.

Kas pole võimas? Kas pole tore, mida Jumal võib teha? Ta teeb nii uuesti ja uuesti, kui otsid tema palet.

Palvetame koos. Taevane Isa, ma palun iga hinge eest, kes on pöördunud Sinu poole, et aitad neid ja vabastad nad Jeesuse nimel. Aamen.

STEPHEN GEORGE

ALL NATIONS TEMPLE

koguduse pastor

Aed

C. Austin Miles tundis eriti hästi Minu tahet elada koinonia-osaduses koos teiega. Ta rakendas need sõnad muusikasse Pühast Vaimust inspireerituna, väljendades oma elukogemust. Tema sõnad väljendavad seda, kuidas Mina soovin olla teiega osaduses.

Mina tulen üksi aeda,
kui hommikukaste on veel

roosidel;
ja hää, mida kuulen,
kostub mu kõrva,
Jumala Poeg ilmub.

Ta räägib ja nii hell
on tema hääle kõla,
et linnud vaikivad,
ja meloodia, mille ta annab,
heliseb mu südames.

Ta kõnnib koos minuga,

ta räägib minuga,
ja ta ütleb, et olen tema
oma,
ning rõõmu, mida jagame
koos viibides,
pole keegi veel tunda saand.

Mina üksnes ei oota, et
südame aias kõndida ja
sinuga rääkida, Mina olen
aed. Mina olen hommikune
vaikus, linnulaulu vaikimine,
rooside lõhn, laskunud kaste
sädelus. Minu häält võib seal
kuulda. Minu tahet võib seal
tunda. Minu aed on vaikne
koht Minus.

Minu ligiolu ilmneb aia vai-
kuses. Minge sinna. Te leiate
sealt Minu. See aed on vaikne
paik sinus. Mina sinus, ringi
pööratuna sina Minus, nii
nagu see meeldiv ühtekuulu-
vus, mis oli Minul Aadamaga
Eedeni aias.

Inimese pattulangemine tõi
ellu segaduse ja lärmi – kiire
ajakava, lärmakad kiirteed,
aja vaimu. Need on väikesed
rebased, kes rikuvad viinamäe
ja takistavad meid veetmast
privaatset aega teineteisega.

Tulge ära, Minu pruut. Var-
juge koos Minuga aeda.
Rebige ennast lahti oma
ennastkorraldavast elulaa-

dist. Otsige Minu palet. Rõõ-
mustage Minus, mitte oma
lihas. Suurendage oma nälga
Minu poole, nii et Mina
võiksin saada kõik, mille eest
olen maksnud.

Siin Minu aias, aias, kes
olen Mina, võite te süüa igast
puust. Mina olen elupuu.
Minus ei ole enam hea ja
kurja tundmise puud. See puu
juurdub ja seda rajatakse
maailmas. See on puu, millest
söövad ilmalikud inimesed.
Nad ise on selle puu oksad ja
kannavad selle vilja.

Teid on poogitud teistsu-
gusesse puusse. Te mitte
ainult ei söö elupuust, vaid te
olete selle puu oksad ja
kannate selle vilja. Jah,
Minus on meeldivalt lõhnav
vaikne aed. Tulge ja vaadake,
kui meeldiv on seal olla koos
Minuga. Issand, sinu Jumal
teie keskel on vägev; Mina
olen kangelane, kes aitab,
Mina rõõmustan sinust väga,
Mina uuendan oma armastust
sinuga, Mina tunnen hõisates
sinust rõõmu (Sf 3:17).

**CHARLES ELLIOT
NEWBOLD JR**

Laodikeia varemed.

Laodikeia veemõnula varemed.

Laodikeia lääneteatri varemed. Tagaplaanil teine muistne linn Hierapolis-Pamukkale. Pildid: Rjdeadly.

